

ниятъ жрецъ веднага станалъ отъ земята и сѣкашъ бързо му прѣминала страшната болка. Щомъ станалъ първиятъ жрецъ, ето че се тръшналъ на земи другия жрецъ и той почналъ да изригва нѣкаква кость. Дивацитѣ съ това искали да покажатъ на дѣцата, че и тѣхната болка ще трае кжсо, както на жрецитѣ.

На другия день, щомъ огрѣло слънцето, жрецитѣ се наредили единъ подиръ другъ и тръгнали къмъ насѣдалитѣ още отъ вечерьта дѣца. Тѣ грозно

Фиг. 5.

крѣскали, викали, пѣли и бѣгомъ ги обиколили три пжти. Слѣдъ жрецитѣ, вѣоржженитѣ диваци почнали да играятъ разни игри. Така: първо мжетѣ започнали да ходятъ по ржцѣ и крака (фиг. 5) съ бумеранга си, забоденъ на кръста, за да прѣдставятъ кучета съ вирнати опашки. По този начинъ тѣ нѣколко пжти обиколили около момчетата и дигали облаци прахъ и пѣсъкъ. Прѣзъ това врѣме дѣцата стояли неподвижно и много смирено съ очи къмъ земята. Като свършили обиколката, дивацитѣ